

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1863

XX. Albrecht, Markgraf von Brandenburg, verträgt sich mit Conrad, Erzbischof von Magdeburg, wegen der Lebuser Domherren zu Frankfurt und wegen des Landes Lebus, so wie wegen der Schlösser Calbe, ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55861)

XX. Albrecht, Markgraf von Brandenburg, verträgt sich mit Conrad, Erzbischof von Magdeburg, wegen der Lebuser Domherren zu Frankfurt und wegen des Landes Lebus, so wie wegen der Schlösser Calbe, Zorne und Cupric und der Jagd bei Altenhausen und Parchen, am 28. September (1268—78).

Nos Albertus, dei gracia Marchio Brandenburgensis, Notum facimus vniuersis ac recognoscimus per presentes, Quod cum venerabili patre ac domino Conrado, Archiepiscopo Magdeburgensi concordauimus in hunc modum super quibusdam Articulis infra scriptis, super quibus concordare non poterant, ymo diuersa Jura pronunciauerant homines domini Archiepiscopi et eciam nostri, qui ad decidendum omnes gwerrarum articulos inter dictum Archiepiscopum et nos subortos fuerant deputati. In primis de locacione canonicorum lubucensis ecclesie in frankenuorde, quod dominus Archiepiscopus dicit in iniuriam sui et sue ecclesie factum esse, debemus frater noster dominus Otto, Marchio Brandenburgensis et nos bona fide cum omni diligentia laborare, quod de locacione eiusdem ecclesie secundum uoluntatem domini Archiepiscopi omnia ordinentur et quidquid in hoc negotio in bona uoluntate predictorum canonicorum potuerimus obtinere, id finaliter attemptabimus et complebimus ante festum beati Martini proxime nunc venturum, nisi de bona uoluntate Archiepiscopi diutius protrahatur, et si infra predictum tempus prefati canonici, licet per nos fideliter moniti nequaquam uoluerint domini Archiepiscopi nec eciam nostre acquiescere uoluntati, tunc per dominum Archiepiscopum et nos immobiliter seruabitur, quidquid per nobiles viros Comitem Conradum de wernigerode ac dominum waltherum de Barbeye de locacione eorundem canonicorum pronunctiatum ac sententiatum fuerit iustum esse. Quod si contra nos pronunctiauerint in negotio sepedicto, tunc canonicos contra dominum Archiepiscopum nullatenus ulterius defendemus. Si uero contra dominum Archiepiscopum sententiauerint, dominus Archiepiscopus nec ipsos canonicos nec nos super predictis de cetero molestabit. Castrum Calue et Opidum cum suis attinentiis dominus Archiepiscopus fratribus nostris et nobis in iustum pheidum conferet et nos ab ipso idem recipiemus, sicut et alia bona, que nostri progenitores a Magdeburgensi ecclesia tenuerunt. Ut autem hoc dominus Archiepiscopus beniuole faciat ac gratanter, Nos Castrum Zorne cum suis pertinenciis et Castrum cupric cum suis attinenciis a Magd. Archiepiscopo in feodo recipiemus, cum primum idem Archiepiscopus, quod sibi conferantur a rege seu Imperatore, potuerit obtinere. Tunc enim in manus Regis resignabimus dicta bona. Venationem etiam ferarum apud Aldenhusen pro medietate dimittemus Archiepiscopo sepedicto, Ita tamen, quod dominus Archiepiscopus dominos de werberghe a predicta venatione amoueat Ita, quod ab omni impetitioni cessent penitus et quiescant. Feras ibidem dominus Archiepiscopus fouebit et defendet fideliter nec aliquem ibi venari permittet, nec etiam nos sine sua ac nostra beniuola uoluntate. Venacio eciam ferarum prope Parchen Castrum Archiepiscopi, ubi iam dominus Archiepiscopus feras nutriri facit, pro parte media nostra erit et ibidem nos similiter mittere debemus feras et ad nutriendum et defendendum easdem auxilium dicto Archiepiscopo, quod possumus, faciemus. Preterea procurabimus, quod Aduocatus noster in Spandow infra hinc et festum penthecostes talem quantitatem et numerum lignorum et eiusdem ualoris restituat domino Archiepiscopo secundum, quod eidem accepit et eadem sibi faciemus apud Plawe in villa wusterwiz presentari. De omnibus uero, que in terra Lubufana inter dominum Archiepiscopum et nos vertuntur, nominabit dominus Archiepiscopus ex suis hominibus, quos uoluerit, quibus ibidem committet sua negotia per-

tractanda ante festum beati Martini et nos modo simili faciemus, qui eandem terram intrabunt et omnia secundum, quod unquam possunt, amicabiliter terminabunt. Ipse etiam Archiepiscopus in omnibus nostris negociis fauorabiliter pertractabit nos, hec omnia firmiter seruare et terminare et nos pro fratre nostro, domino Ottone, et pro nobis in manus domini Archiepiscopi promissimus fide data et ipse in manus nostras promissit similiter fide data. Presentem etiam paginam in euidens testimonium predictorum conscribi fecimus et Sigilli nostri munimine roborari; fuerunt autem in hiis placitis presentes nobiles viri Comes Conradus de wernigerode, waltherus de Barbey, Burchardus, Camerarius Magd. ecclesie, Burghardus de Scraplôwe, Luthardus de Meynersem necnon Geuehardus de Aluenfleue; fidelis noster, Geuehardus, Prepositus in Soltwedel, et alii quam plures. Datum Aluenfleue, in vigilia beati Michaelis.

Aus dem Codex St. Mauritii im Herzogl. Landes-Archiv zu Bernburg f. 113. (Cop. IV a f. 122 im Kön. Prov.-Archive zu Magdeburg). Zu vergleichen oben S. XX, S. 188.

**XXI. Des Bischofs Heinrich von Brandenburg Ablaß für alle Wohlthäter der Kirche
St. Bonifacii in Halberstadt, vom 15. Dezember 1273.**

Henricus, dei gracia Brandenburgensis ecclesie Episcopus, vniuersis cristi fidelibus hanc litteram auditoris salutem et eternam in domino Karitatem. Uniuersitati vestre notum esse volumus, quod nos propter deum et deuotas preces venerabilis patris volradi halberstadenfis Episcopi omnibus Benefactoribus ecclesie sancti Bonifacii eiusdem ciuitatis de misericordia domini nostri ihesu christi consili Quadraginta dies et Karenam de iniuncta sibi penitencia misericorditer relaxamus. Datum Brandeburch, anno domini M^o CC^o LXXIII°, octauo X^o Kal. Januarii.

Nach dem Original h. N. Stifts Bonifacii zu Halberstadt No. 49 im Königl. Prov.-Archive zu Magdeburg.

**XXII. Heinrich, Bischof von Brandenburg, genehmigt die Schenkung der Kirche Mordiz an
das Lorenz-Kloster in Neustadt-Magdeburg, am 16. März 1275.**

In nomine sancte et indiuidue trinitatis Amen. Henricus, permissione diuina brandenburgensis episcopus, Omnibus et singulis, ad quos presentes littere peruenerint, Salutem in eo, qui est omnium vera salus. Preces, que deuocionis tenorem continent, fiducialiter solent porrigi et nos libenter eas presertim, quantum in nobis est, studiis fauorabilibus promouemus. Sane illustres principes domini iohannes et Albertus, duces saxonie, nobis suis litteris intimarunt,